

มหาราชายอดกตัญญู

ในหลวงของเรา... มหากษัตริย์ยอดกตัญญู

ลูก ๆ ทุกคน...ก็รู้กันแล้วว่า

ความหวังของแม่ ที่มีต่อลูก 3 หวังคือ

ยามแก่เฒ่า	หวังเจ้า	เฝ้ารับใช้
ยามป่วยไข้	หวังเจ้า	เฝ้ารักษา
เมื่อถึงยาม	ต้องตาย	วายชีวา
หวังลูกช่วย	ปิดตา	เมื่อสิ้นใจ

นพราชายงกตปัญญา

ทีนี้...มาดูตัวอย่างบ้าง..บุคคลที่เป็นยอดกตัญญู ที่ประทับใจอาจารย์มากที่สุด คือใคร ทราบไหม? คือคนในภาพนี้.. ในหลวงของเรา... ในหลวง...นอกจากจะเป็นยอดพระมหากษัตริย์ของโลก..เป็น THE KING OF KINGS แล้ว ในหลวงของเรา ยังเป็นกษัตริย์ยอดกตัญญูด้วย

มาราชาของดกัตัญญ

“พระองค์ทรงสนพระราชหฤทัยในเรื่องแผนที่ และทรงสามารถใช้แผนที่ประกอบการทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจในเวลาเสด็จพระราชดำเนินในหัวเมืองต่าง ๆ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเจริญรอยตามพระยุคลบาท”

ความหวังของแม่...ทั้ง 3 หวัง ในหลวง ปฏิบัติได้ครบถ้วน ... สมบูรณ์ เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด ให้แก่พวกเรา ในหลวงทำกับแม่ยังไง ? ตามอาจารย์มา...อาจารย์จะฉายภาพให้เห็น....

หวังที่ 1. ยามแก่เฒ่า..หวังเจ้า.. เฝ้ารับใช้... ใครเคยเห็นภาพที่... สมเด็จพระเจ้า เสด็จไปในที่ต่าง ๆ แล้วมีในหลวง..ประคองเดินไปตลอดทาง... เคยเห็นไหม...? ใครเคยเห็น...กรุณา ยกมือให้ดูหน่อย...ขอบคุณ...เอามือลง ตอนสมเด็จพระเจ้าเสด็จไปไหนเนี่ย.. มีคนเยอะแยะ... มีทหาร...มีองครักษ์ ...มีพยาบาล.. ที่คอยประคองสมเด็จพระเจ้าอยู่แล้ว แต่ในหลวงบอกว่า...

“ไม่ต้อง....คนนี้...เป็นแม่เรา...เราประคองเอง”

ตอนเล็ก ๆ แม่ประคองเรา ..สอนเราเดิน หัดให้เราเดิน... เพราะฉะนั้น..ตอนนี้แม่แก่แล้ว...เราต้องประคองแม่เดิน เพื่อเทิดพระคุณท่าน...ไม่ต้องอายใคร...

เป็นภาพที่...ประทับใจมาก... เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน ท่านกตัญญูต่อแม่.. ประคองแม่เดิน ประชาชนที่มาเฝ้ารับเสด็จ ... สองข้างทาง ฝั่งนี้ 5,000 คน ฝั่งนั้น.....8,000 คน

ยกมือขึ้น...สาธุ แซ่ซ้อง..สรรเสริญ “กษัตริย์ยอดกตัญญู...”

ในหลวง..เดินประคองแม่.. คนเห็นแล้ว... เขาประทับใจ ถ่ายรูป...เอามาทำปฏิทิน ...เอาไปติดไว้ที่บ้าน เพื่อแสดงความเคารพ...กราบไหว้...

มหาราชายอจกต์ใหญ่

ลองหันมาดูพวกเรา...ส่วนใหญ่ เวลาออกไปไหน แต่งตัวโก้...
 ลูกชาย..แต่งตัวโก้... ลูกสาว..แต่งตัวสวย... แต่เวลาเดิน...ไม่มี
 ใครประคองแม่...กลัวไม่โก้...กลัวไม่สวย ข้าราชการ...แต่ง
 เครื่องแบบเต็มยศ... ติดเหรียญตรา...เหรียญกล้าหาญ...เต็ม
 หน้าอก... แต่เวลาเดิน... ไม่กล้าประคองแม่... กลัวไม่สง่า... กลัว
 เสียศักดิ์ศรี... ประคองแม่... เป็นเรื่องของ...คนใช้...
 หลายคน...ให้ประคองแม่.. ไม่กล้าทำ อาย...

เวลาทำดี.. ไม่กล้าทำ...อาย , เวลาทำชั่ว...กล้า....ไม่อาย...

ใครเห็นภาพนี้ที่ไหน...กรุณาซื้อใส่กรอบ... แล้วเอาไปแขวนไว้ที่บ้าน...เอาไว้สอนลูก
 เห็นภาพชัดเจนไหมครับ? เท่านั้น ...ยังน้อยไป...มาดูภาพที่ชัดเจนกว่านั้น...

หลังงานพระบรมศพสมเด็จพระเจ้า...เสร็จสิ้นลงแล้ว ราชเลขา..ของสมเด็จพระ
 ย่า... มาแถลงในที่ประชุม...ต่อหน้าสื่อมวลชน...ว่า... ก่อนสมเด็จพระชนม์
 ปีเศษ ตอนนั้นอายุ 93 ในหลวง...เสด็จจากวังสวนจิตร.. ไปวังสระปทุมตอนเย็นทุกวัน

มหาราชชาของตกตัญญู

ไปทำไมครับ....? ไปกินข้าวกับแม่... ไปคุยกับแม่...ไปทำให้แม่...ชุ่มชื้น หัวใจ... พอเขาแกลงถึงตรงนี้ อาจารย์ตกตะลึง..

ไอ้โห!...ขนาดนี้เขี้ยวหรือในหลวงของเรา

เสด็จไปกินข้าวมือเย็นกับแม่... สัปดาห์ละกี่วัน...ทราบไหมครับ ? พวกเราทราบไหมครับ...สัปดาห์ละกี่วัน ? ... 5 วัน

มีใครบ้างครับ....? ที่อยู่คนละบ้านกับแม่ แล้วไปกินข้าวกับแม่ ...สัปดาห์ละ 5 วัน หายาก.....

ในหลวง มีโครงการเป็นร้อย...เป็นพันโครงการ... มีเวลาไปกินข้าวกับแม่..สัปดาห์ละ 5 วัน พวกเรา ซี 7 ซี 8 ซี 9 ร้อยเอก..พลตรี...อธิบดี..ปลัดกระทรวง ไม่เคยไปกินข้าวกับแม่...บอกว่า...งานยุ่ง

แม่บอกว่า... ให้พาไปกินข้าวหน่อย.. บอกว่า ไม่มีเวลา จะไปตีกอล์ฟ... ไม่มีเวลาพาแม่ไปกินข้าว... แต่มีเวลาไปตีกอล์ฟ...เห็นตัวเองหรือยัง ..?

นถราชายจกกรัญญ

พ่อแม่..พอแก่แล้ว ก็เหมือนไม้ใกล้ฝั่ง... ฝนตก...น้ำเซาะ..อีกไม่นานโค่น...
พอถึงวันนั้น...เราก็ไม่มีแม่ให้กราบแล้ว...

ในหลวงจึงตัดสินพระทัย... ไปกินข้าวกับแม่สัปดาห์ละ 5 วัน
เมื่อตอนที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว...93

สัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน ในหลวงไปกินข้าวกับแม่ 5 วัน อีก 2 วัน ไปไหน
ครับ? ดร.เขาว์ ณ ศิลวันต์...องคมนตรี บอกว่า...

ในหลวง...ถือศีล 8 วันพระ ...ถือศีล 8 นี้ยังงั้น...? ต้องงดข้าวเย็น... เลข
ไม่ได้ไปหาแม่... วันนี้เพราะ ถือศีล อีกวันหนึ่งที่เหลือ... อาจจะกินข้าวกับพระราชินี..
กับคนใกล้ชิด แต่ 5 วัน...ให้แม่ เห็นภาพชัดแล้วใช่ไหม...?

ตอนนี้เราขยับเข้าไปใกล้ ๆ หน่อย ไปดูตอนกินข้าว... ทุกครั้ง...ที่ในหลวง
ไปหาสมเด็จพระเจ้า... ในหลวงต้องเข้าไปกราบ ที่ตัก... แล้วสมเด็จพระเจ้า...ก็จะดึงตัว
ในหลวง... เข้ามากอด..กอดเสร็จก็หอมแก้ม...

มหาราชจากตถกัญญ

ใครเคยเห็นภาพสมเด็จพระเจ้า...หอมแก้มในหลวงบ้าง...? ภาพนี้...ถ้าใครมี...ต้องเอาไปใส่กรอบ เป็นภาพความรักของแม่...ที่มีต่อลูก..อย่างยอดเยี่ยม

ตอนสมเด็จพระเจ้า...หอมแก้มในหลวง...อาจารย์คิดว่า แก้มในหลวง...คงไม่หอมเท่าไร ..เพราะไม่ได้ใส่น้ำหอม แต่ทำไม... สมเด็จพระเจ้าหอมแล้ว...ชื่นใจ... เพราะท่านได้กลิ่นหอม... จากหัวใจในหลวง หอมกลิ่นกตัญญู

ไม่นึกเลยว่า...ลูกคนนี้ จะกตัญญูขนาดนี้ จะรักแม่ขนาดนี้

ตัวแม่เองคือ สมเด็จพระเจ้า...ไม่ได้เป็นเชื้อพระวงศ์ เป็นคนธรรมดา...สามัญชน...เป็นเด็กหญิงสังวาลย์

เกิดหลังวัตอนงค์...เหมือนเด็กหญิงทั่วไป... เหมือนพวกเราทุกคนในที่นี่ ในหลวงหนะ... เกิดมา เป็นพระองค์เจ้า เป็นลูกเจ้าฟ้า ปัจจุบันเป็นกษัตริย์...เป็นพระเจ้าแผ่นดินอยู่เหนือหัว

มหาราชายะจกัญญู

แต่ในหลวง..ที่เป็นพระเจ้าแผ่นดิน.... ก้มลงกราบ..คนธรรมดา.. ที่เป็นแม่

หัวใจลูก...ที่เคารพแม่... กตัญญูกับแม่อย่างนี้ หาไม่ได้ อีกแล้ว... คนบางคน... พอเป็นใหญ่เป็นโต ไม่กล้าไหว้แม่... เพราะแม่มาจากเบื้องต่ำ... เป็นชานา...เป็นลูกจ้าง... ไม่เคารพแม่...ดูถูกแม่.....

แต่...ในหลวง เทิดแม่ไว้เหนือหัว... นี่แหละครับความหอม

นี่คือเหตุที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว... หอมแก้มในหลวงทุกครั้ง... ท่านหอมความดี...หอมคุณธรรม...หอมกตัญญู...ของในหลวง หอมแก้มเสร็จแล้ว...ก็ร่วมโต๊ะเสวย... ตอนกินข้าวนี้... ปกติ...แค่เห็นลูกมาเยี่ยม...ก็ชื่นใจแล้ว...

นี่ลูกมากินข้าวด้วย...โอ้ย...ยิ่งปลื้มใจ

แม่ทั้งหลาย..ลองคิดดูซิ... อะไรอร่อย ๆ ในหลวงจะตักใส่ช้อนแม่... อันนี้อร่อย...แม่ลองทาน... รู้ว่าแม่ชอบทานผัก... หยิบผักมาม้วน ๆ ใส่ช้อนแม่... เอ้าแม่...แม่ทานซะ...ของที่แม่ชอบ แทนที่จะกินแค่ 3 คำ 4 คำ ก็เจริญอาหาร...กินได้เยอะ เพราะมีความสุข ที่ได้กินข้าวกับลูก มีความสุขที่ลูกดูแล...เอาใจใส่...

กินข้าวเสร็จแล้ว...ก็มานั่งคุยกับแม่...ในหลวงดำรัสกับแม่ว่า...ไ้...ทราบไหม...?

พระราชชายาจากทัศนุญ

ตอนในหลวงเล็ก ๆ... แม่
เคยสอนอะไรที่สำคัญ... “อยาก
ฟังแม่สอนอีก” เป็นยังไงบ้าง...?
เป็นกษัตริย์... ปกครองประเทศ...
อยากฟังแม่สอนอีก...

พวกเรา เป็นยังไง...?
เราคิดว่า...เรารู้มาก...เราเรียนสูง...
เรามีปริญญา...แม่จบ ป.4

เวลาแม่สอน...ตะคอก

แม่ ตวาดแม่ กระตืบเท้าใส่แม่ เบื่อจากตายอยู่แล้ว...รำคาญ... พุดจาซำซอก... เมื่อ
โหระจะหยุดพุดซะที... เราเหยียบย่ำ หัวใจแม่.....

พอสมเด็จพระยาสอน... ในหลวงจะเอากระดาดมาจาด... มีอยู่เรื่องหนึ่ง...ที่จำ
ได้แม่น.. สมเด็จพระยา...เล่าว่า ตอนเรียนหนังสือที่Swiss ในหลวงยังเล็กอยู่...เข้า
มาบอกว่า..อยากได้รถจักรยาน เพื่อน ๆ เขามีจักรยานกัน

แม่บอกว่า... “ลูกอยากได้จักรยาน... ลูกก็เก็บสตางค์...ที่แม่ให้ไปกินที่
โรงเรียนไว้ซิ” ...เก็บมาหยอดดกระปุก..วันละเหรียญ...สองเหรียญ พอได้มาก
พอ...ก็เอาไปซื้อจักรยาน...

มาราชาจกตัญญู

นี่คือสิ่งที่แม่สอน... แม่สอนอะไร..ทราบไหมครับ...?

ถ้าเป็นพ่อแม่บางคน... พอลูกขอ...รีบกดปุ่ม ATM ให้เลย ประเคนให้เลย..ลูกก็ ฟุ้งเฟ้อ...ฟุ่มเฟือย... เหลิง...และหลงตัวเอง พอโตขึ้น...ขับรถเบนซ์ชน ตำรวจ...ก็ได้... ยิ่งตำรวจ...ยังได้..เพราะหลงตัวเอง..พ่อตนใหญ่ เห็นไหม.....? ตามใจ เทิดทูน จนเสียคน...

แต่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว...เป็นยอดคุณแม่.. สร้างคุณธรรมให้แก่ลูก.. ลูกอยากได้..ลูกต้องเก็บสตางค์ที่แม่ให้...ไปหย่อนกระปุก...

แม่สอน 2 เรื่อง คือ...ให้ประหยัด...ให้ยืนอยู่บนขาของตัวเอง

“ความประหยัด...เป็นสมบัติของเศรษฐี” ใครสอนลูกให้ประหยัดได้.. คนนั้นกำลังมอบความเป็นเศรษฐีให้แก่ลูก

พอถึงวันปีใหม่..สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็บอกว่า... **“ปีใหม่แล้ว...เราไปซื้อจักรยานกัน..”** “เฮ้อ...แคะกระปุก..ดูซิว่ามีเงินเท่าไร...?” เสร็จแล้ว... สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็แถมให้... ส่วนที่แถมนะ...มากกว่าเงินที่มีในกระปุกอีก...

มีเมตตา...ให้เงินลูก... ให้...ไม่ได้ให้เปล่า...สอนลูกด้วย...สอนให้ประหยัด สอนว่า...อยากได้อะไร...ต้องเริ่มจากตัวเรา... คำสอนนั้น...ติดตัวในหลวงมาจนทุกวันนี้....

มหาราชจากอดีตถึงปัจจุบัน

เขาบอกว่า...ในสวนจิตรเนีย... คนที่ประหัยดที่สุด...คือ...ในหลวง...
ประหัยดที่สุด...ทั้งน้ำ...ทั้งไฟ... เรื่องฟุ้งเฟ้อ...ฟุ่มเฟือย...ไม่มี... เป็นอันว่า...ภาพนี้...
ชัดเจน..

หวังที่ 2. ยามป่วยไข้...หวังเจ้า..เฝ้ารักษา ดูว่าในหลวง ทำกับแม่ ยัง
ไ้...? สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ.. ในหลวงไปเยี่ยม..ตอนไหนครับ..?
ไปเยี่ยมตอน ตี 1 ตี 2 ตี 4 เศษ ๆ...จึงเสด็จกลับ... ไปเฝ้าแม่วันละ
หลายชั่วโมง...

แม่...พอเห็นลูกมาเยี่ยม..ก็หายป่วยไปครึ่งหนึ่งแล้ว..

ทีมแพทย์ ที่รักษาสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว... เห็นในหลวงมาเยี่ยม มาประทับ ก็ต้องพิต...
ตามไปด้วย ต้องปรึกษาหารือกันตลอดว่า..จะให้ยายังไง...จะเปลี่ยนยาไหม..? จะ
ปรับปรุงการรักษาอย่างไร...ให้ดีขึ้น... ทำให้สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว...ได้รับการดูแลที่ดีขึ้น... เห็น
ภาพไหม...?

กลางคืน.... ในหลวงไปอยู่กับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว... คืนละหลายชั่วโมง..ไปให้ความ
อบอุ่นทุกคืน

ลองหันมาดูตัวเราเองซี... ตอนพ่อแม่ป่วย..โผล่หน้าเข้าไปดูหน่อยนึง ถาม
ว่า...ตอนนี้...อาการเป็นยังไง...?

มาราชาวมงคลบุญ

พอมแม่...ยังไม่ทันตอบเลย ฉันมีธุระ งานยุ่ง ต้องไปแล้ว.... โผล่หน้าไปให้
เห็น... พอแค่เป็นมารยาท... แล้วก็กลับ... เราไม่ได้ไปเพราะความกตัญญู... เราไม่
ได้ไปเพื่อทดแทนพระคุณท่าน.....น่าอายไหม...?

ในหลวง...เสด็จไปประทับกับแม่... ตอนแม่ป่วย....ไปทุกวัน... ไปให้ความ
อบอุ่น... ประทับอยู่วันละหลายชั่วโมง...นี่คือ...สิ่งที่ในหลวงทำ

คราวหนึ่ง...ในหลวงป่วย... สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ... ไปอยู่ศิริราช..ด้วยกัน...อยู่
คนละมุมตึก... ตอนเช้า...ในหลวงเปิดประตู...แอ็ด.....ออกมา... พยาบาลกำลังเข็น
รถสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ...ออกมารับลมผ่านหน้าห้องพอดิ

ในหลวง..พอเห็นแม่.. รีบออกจากห้อง..มาแย่งพยาบาลเข็นรถ มหาตเล็ก
...กราบทูลว่า ไม่เป็นไร.. ไม่ต้องเข็น มีพยาบาลเข็นให้อยู่แล้ว **ในหลวงมีรับสั่ง**
ว่า.....แม่ของเรา.... ทำไม่ต้องให้คนอื่นเข็น.... เราเข็นเองได้...

นี่ขนาดเป็นพระเจ้าแผ่นดิน...เป็นกษัตริย์...ยังมาเดินเข็นรถให้แม่ ยัง
มาป้อนข้าว...ป้อนน้ำให้แม่...ป้อนยาให้แม่ให้ความอบอุ่นแก่แม่....เลี้ยงหัวใจแม่...
ยอดเยี่ยมจริง ๆ.. เห็นภาพนี้แล้ว.....ซาบซึ้ง.....

มาตามดูต่อ.....

มหาราชจากตถกัตถุญญ

หวังที่ 3. เมื่อถึงยาม...ต้องตาย...วายชีวา... หวังลูกช่วย..ปิดตา...เมื่อ
สิ้นใจ... วันนั้น... ในหลวง..เฝ้าสมเด็จพระย่า อยู่จนถึงตี 4 ตี 5 เฝ้าแม่อยู่ทั้งคืน... จับ
มือแม่..กอดแม่...ปรนนิบัติแม่...จนกระทั่ง.. “แม่หลับ...” จึงเสด็จกลับ...

พอไปถึงวัง... เขาโทรศัพท์มาแจ้งว่า...สมเด็จพระย่าสิ้นพระชนม์...
ในหลวง..รีบเสด็จกลับไป..ศิริราช... เห็นสมเด็จพระย่า..นอนหลับตาอยู่บนเตียง..ในหลวง
ทำยังไงครับ.....?

ในหลวงตรงเข้าไป....คุกเข่า.... กราบลงที่หน้าอกแม่....พระ
พักตร์ในหลวง...ตรงกับหัวใจแม่... “ขอหอมหัวใจแม่...เป็นครั้ง
สุดท้าย.....” ชบหน้าหนึ่ง....อยู่นาน... แล้วค่อย ๆ...เงยพระพักตร์ขึ้น.... น้ำ
พระเนตรไหลนอง.....

ต่อไปนี้...จะไม่มีแม่ให้หอมอีกแล้ว.... เอามือ...กุมมือแม่ไว้ มีอนิม ๆ ...ที่
ไกวเปลนี้แหละ ที่ปั้นลูก...จนได้เป็น กษัตริย์... เป็นที่รักของคนทั้งบ้านทั้งเมือง...
ชีวิตลูก...แม่ปั้น...

มองเห็นหรี...ปักอยู่ที่ผมแม่.... ในหลวงจับหรี...ค่อย ๆ หวีผมให้แม่...
หรี...หรี...หรี.... หรี...ให้แม่สวยที่สุด.... แต่งตัวให้แม่...ให้แม่สวยที่สุด... ในวัน
สุดท้ายของแม่....

เป็นภาพที่ประทับใจอาจารย์ที่สุด....เป็นสุดยอดของลูกกตัญญู...
หาที่เปรียบไม่ได้อีกแล้ว....

กษัตริย์...ยอดกตัญญู

ขอพระองค์จงทรงพระเจริญ

คัดลอกมาจากหนังสือเรื่อง *หยุดความเลว...ที่...ไล่ล่าคุณ* โดย พ.อ.(พิเศษ)ทองคำ ศรีโยธิน